

I Det Radikale Venstre tilslutter vi os forslaget, også hvad angår forbudet mod erhvervs-mæssig omsætning af piratdekodere og andet udstyr. Vi er opmærksom på, at der er et direktiv undervejs i EU, som skal implementeres her i Folketinget med udgangen af 1998, som også – i et vist omfang i hvert fald – vil medføre en diskussion om, hvordan vi sikrer, at folk, der er i besiddelse af disse kort, som de har fået på det sorte marked, måske også kan retsforfølges i en vis forstand.

Vi er opmærksom på, at ministeren er bekendt med, at der er forskellige ordninger i Sverige og Norge, som vi selvfølgelig vil kigge på under udvalgsarbejdet i forbindelse med lovforslaget gennemførelse, men også når vi kommer til direktivet om forbud mod piratdekodere og lignende.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har den opfattelse, at politikere skal lade være med at blande sig i tv-stationernes programplanlægning, og denne sag var jo aldrig nogen sinde havnet på Folketingets bord, hvis ikke det var, fordi TV 3 – eller Kinnevikkoncernen – på et tidspunkt valgte at eksperimentere med direkte pay per view, nemlig at folk skulle betale ekstraordinært for at se en boksekamp med vores alle sammens super-Brian.

Den boksekamp krævede, at man gik ned og købte en særlig billet for at kunne se kampen, noget, som jo normalt også skal til, hvis man vil ind og overvære den i selve Idrætshallen. Men det faldt så mange for brystet, at de ikke kunne få lov til gratis at se super-Brian bokse, at der var et politisk pres og krav til Folketingets medlemmer om, at nu skulle vi gå ind og lave regler om det her, sådan at vi alle sammen er garanteret at kunne se forskellige sportsbegivenheder.

Da TV Sport – som staten jo indtil for få dage siden faktisk har været medejer af – begyndte at opkøbe forskellige fodboldkampe, var der nogle, der frygtede, at resultatet kunne blive, at man slet ikke kunne se væsentlige sportsbegivenheder på Danmarks Radio eller TV 2, altså »gratis«, som folk kalder det.

Men sagen er den, at ingenting i denne verden er gratis, og de udsendelser, man ser på TV 2 og på Danmarks Radio, licensfinansieres. Hvis Danmarks Radio og TV 2 nu forpligtes til at købe sportsbegivenhederne og der vil være et befolkningspres, ja, så ved vi godt, hvornår kul-

turministeren stiller i Folketinget med forslag om, at licensen skal forhøjes, for ellers har man ikke råd til at købe disse sportsbegivenheder. Det synes vi er en rigtig dårlig løsning.

Vi synes i stedet for, det skal være sådan, at tv-stationerne selv indbyrdes finder ud af – gennem fri konkurrence – hvem der vil købe rettighederne til at sende sportsbegivenhederne.

Noget helt andet er så, at den liste, som kulturministeren skal sidde og lave om – sådan alt efter, hvilke meningsmålinger der bliver offentliggjort i B.T., eller hvordan det nu kan være – den liste har vi ikke nogen som helst tillid til. Al den stund der jo på dette marked bliver indgået kontrakter, som ofte strækker sig over 3-4-5 år, kan man altså komme i den situation, at der er en sportsbegivenhed, som lige pludselig ikke er interessant længere, fordi en Bjarne Riis har influenza og ikke klarer sig så godt i Tour de France, eller fordi Danmark ikke længere har alle verdensmesterskaberne i speedway, ja, så er der sportsbegivenheder, som mister deres interesse, mens der er andre, der kommer frem.

Vores dejlige håndboldpiger har været nævnt et par gange, men det er jo ikke mange år siden, at man i Dansk Idrætsforbund overvejede helt at nedlægge håndboldafdelingen, fordi ingen interesserede sig for dansk kvindehåndbold. Sådan kan tingene altså meget hurtigt ændre sig, og derfor er det ikke hensigtsmæssigt, at en minister eller en embedsstab skal sidde og lave de her lister efter forgodtforbindende og efter, hvad de måske har hørt om ude i byen om interessante sportsbegivenheder.

Endelig er der forhold, som også gør, at det er svært at vurdere de her ting. Vinter-OL er blevet nævnt, og jeg er sikker på, at mange sekvenser fra Vinter-OL har ganske få seere, men sådan noget som nytårmorgen, hvor der bliver sendt skihop fra Garmisch-Partenkirchen – ja, det har nogle enormt høje seertal, mens vi alle sammen får styr på det nye år. Men det er ikke nævnt heri. Hvornår bliver sådan noget medtaget? Eller det har man måske svært ved, fordi der rent faktisk er sponsorer på de udsendelser.

Endelig er der spørgsmålet om, hvem der kan se hvad, og det bliver gjort gældende, at Danmarks Radio og TV 2 er de eneste, der kan modtages af hele befolkningen. Det er noget vrøvl. Det er udelukkende et spørgsmål om valg af antenne. Til Danmarks Radio skal man bruge en VHF-antenne, til TV 2 skal man bruge en UHF-antenne, og til TV 3 skal man bruge en